

۹۴ - یونس و ماهی

و نیز در بیانات شفاهیه حضرت عبدالبهاء چون از آیه قرآن و ذالنون از ذهب مغاضیا فظن ان لن نقدر پرسیدند فرمودند ظن دو ظن است ظن سؤ ظن حسن و در جائی ظن معنی یقین و علم آمده یظنون انهم ملا قوه اما حوت مراد همان قوم است که او را بلعیدند و در ظلمات جهل و حیوانیت و نفسانیت آنها خدا را ذکر کرده و عاقبت خدا او را نجات داد یعنی قوم را هدایت کرد و در تورات قصه ذو النون با اسم یونا است و اروپائیان این قصه را مطلقاً منکر بودند که یکی از حکایات دروغ است حتی شهر نینوی را میگفتند نبوده تا سالی که در بغداد بودیم نزدیک موصل محلی را شکافتند آثار عتیقه غریبه پیدا شد از آنجمله دو گاو میش پیدا کردند که تمام مثل اصل بود و قونسول انگلیس یک دانه زنبور طلائی پیدا کرده بود زنبور دیگر اصلی را خشکانیده پهلوی آن گذارده کسی نمیتوانست ابداً فرقی گذارده با ذره بین اینموهای نرمی که بر پشت زنبور بوده دیده میشد فرنگی ها میگفتند معلوم است آلات ذره بینی سابق هم بوده است و معلوم شد که نینوی دروغ نبوده شهر بزرگی بوده ولی در قدیم ایام خسف شده بقدر سیصد ذرع بزمین فرو رفته .